

*Vergeet haar niet die moe gevrocht
die moe geleden een beter land
is ingetreden.*

Guido Gezelle

Dit weze een dankbaar aandenken aan

Mevrouw

Sidonie DE NAEYER

weduwe van de Heer René-Victor CHEVALIER

Ze werd geboren te Elst op 4 februari 1914
en overleed in het A.Z. Sint-Elisabeth te
Zottegem op 21 juli 1998,
gesterkt door het sacrament van de zieken.

" De doorsneemens wordt 70 jaar, lezen wij in de psalm
107, of, als hij heel sterk is, 80 ".

Het is niet aan iedereen gegeven oud te worden. Daar-
bij komt, dat niet iedereen die een hoge leeftijd bereikt,
dit ook doet in goede condities.

" Het komt er niet op aan, las ik boven de ingang van
een rusthuis, hoe OUD men wordt, maar HOE men
oud wordt ".

Sidonie is er 84 geworden. Haar laatste jaren had zij
het heel moeilijk. Ze kreeg meer dan haar part aan
menselijke pijn. Klagen deed ze echter niet : ze droeg
haar mizeries met veel kranigheid. We hebben stilaan
de aftakeling zien gebeuren.

Als het dan zover is, en moeder, of " mémé " haar ogen
voor goed heeft gesloten, dan overvalt dit afscheid ons
als een onherstelbaar verlies. Want uw moeder of groot-
moeder verliezen betekent uw houvast kwijt zijn, het
raakt u tot in uw diepste vezels. Want ge wortelt in uw
ouders. Men is plots veel ouder geworden, en armer en
veel eenzamer.

Sidonie was een moedige vrouw die met al haar krach-
ten tegen de dood heeft gestreden. Ze was ook zeer ge-
lovig en vond haar sterkte in het gebed. Maar tegen de
natuur is geen kruid gewassen en als ons uur gekomen
is, moeten wij gaan.

Ze kwam uit een gezin van 14 kinderen. Daar heeft ze
van kleinsaf de soberheid geleerd, de zin voor het werk
en de gezinsverbondenheid. Ze behoorde nog tot de ge-
neratie die haar geluk thuis vond en in kleine eenvoud-
dige dingen. Jarenlang heeft ze wanten gestikt. Tussen-
door hielp ze mee haar kleinkinderen groot te brengen,
als de ouders uit werken waren. Weduwe geworden sinds
14 jaar, ging heel haar zorg en aandacht naar kleinkinde-
ren en achterkleinkinderen. In al haar ellende van de laat-
ste jaren had ze het geluk " thuis " te mogen blijven,
onder de liefdevolle zorgen van haar dochter Jeanine.
Haar afscheid brengt dan ook een grote leegte teweeg.
Haar levensmoed in tijden van ellende zal ons steeds
een voorbeeld blijven.

Namis op zondag 23 augustus 1998 om 10.30 uur

De families CHEVALIER en DE NAEYER
danken U voor uw blijken van medeleven.